

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. III. Vtrum character Sacramentalis sit character Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

um potentie cuiusdam moralis, per quam subiectum reddatur capax vel ad suscipiendam validè sacramenta, vel ad eadem validè ministranda ex alterius institutione: propter quam rationem nullo modo debet reponi in secunda specie qualitatibus, sed in prima.

Dices 1. character requiritur ad substantiam actionis sacramentalis quia talis est; ergo non est reponendus in prima specie, cum in hac specie reponatur id quod non requiritur ad substantiam effectus seu actionis, sed ut facilius fiat.

Resp. neg. consequentiam, 1. propter iam dicta. 2. quia etiam aliquid necessarium ad substantiam actionis potest reponi in prima specie, ut patet in fide, charitate, & alijs virtutibus supernaturalibus, quæ non solum requiruntur ut actus supernaturalis facilius producat, sed etiam ut ponatur ipsa substantia, cum naturalis potentia, v. g. voluntas, nequeat etiam difficulter entitatem actus amoris supernaturalis ponere, nisi concurrat charitas; (vel saltem auxilium speciale), ex quibus exemplis virtutum supernaturalium potest resolutio confirmari: quod scilicet prima & secunda species qualitatibus non distinguantur ex eo capite quod in probatione consequentiæ adfertur, sed ex eo quod secunda species ex naturæ principijs oriatur, prima verò non, sed aliunde adueniens subiectum disponat ad operationem.

Dices 2. nullus potest habitu bene & malè uti; atqui possumus bene & malè uti characterem, ita D. Th. hic argumento sed contra.

Resp. distinguendo maiorem, si enim intelligatur hoc sensu, quod nullus possit habitu bene vel malè uti in ordine ad mores, negatur; nam artifex potest ex malo vel bono fine opera artis facere: si vero ita intelligatur, quod nullus possit bene vel malè uti habitu in genere naturæ, in ordine ad id ad quod talis habitus inclinatur, conceditur nec inde potest concludi quod character non sit habitus, si enim ponatur principium actuum, nullus eo ita vitiose utitur, ut effectus eius non sequatur, v. g. sacerdos nunquam ita utitur characterem quin consecret, si alia requisita adfuerint, licet possit eo bene vel malè uti moraliter.

Ad minorem etiam Resp. characterem propriè non videri principium physicum, ut dictum est, sed morale, se habens per modum conditionis ex voluntate Dei requisita, ut minister validè exercat actionem sacramentalem, est enim forma qua insignitur à Deo is qui ab eodem deputatur ad aliquam sacramenta conficienda, & proinde potius est signaculum & dispositio qua subiectum in se afficitur.

ARTICVLVS III.

Utrum character sacramentalis sit character Christi?

AFFIRMAT.

Notandum characterem sacramentalem non idcirco dici characterem Christi, quod sit similis characteri in Christo existentij, cum nullus in Christo fuerit character, quippe qui per unionem hypostaticam fuerit sacerdos; sed idcirco dici characterem Christi, quod à Christo deriuetur, & per eum fideles ordinentur ad exercitium cultus Dei & Christi, nam per characterem baptisma-

lem homo insignitur ut sit capax Sacramentorum à Christo institutorum; per characterem Confirmationis deputatur tanquam miles ad liberam fidei professionem; per characterem Ordinis deputatur ut sit minister Christi tanquam sacerdotis supremi, quemadmodum ergo character quo aliquis miles est insignitus, dicitur illius ducis, à quo & cuius militia inscriptus est: ita character sacramentalis optimè dicitur character Christi.

ARTICVLVS IV.

Utrum character sit in potentijs animæ sicut in subiecto?

18.

RESPONDET quod character sit constituendus in animæ potentia, cum sit quoddam signaculum quo anima insignitur ad suscipiendum, vel alijs tradendum ea quæ sunt diuini cultus, qui consistit in quibuldam actibus ad quos ordinantur potentia.

Notandum hac de re plures esse sententias, nam ut omittam Durand. dicentem non esse querendum in quo sit character tanquam in subiecto; hi qui ponunt characterem esse realem qualitatem, varie inter se de præsentij questione opinantur.

D. Thom. hic ad 3. censet esse in intellectu, quia quæ sunt diuini cultus pertinent ad intellectum, suntque fidei quædam professio, eius sententiam communiter sequuntur Thomistæ & quidam alij.

Scotus in 4. dist. 6. quæst. 11. Dico ergo, censet esse in voluntate; tum quia character est dispositio ad gratiam, quam reponit in voluntate, tum quia est signum obligationis hominis ad Deum, homo vero obligatur per actus voluntatis.

Alij constituunt immediatè in ipsa animæ entitate seu substantia. Gabriel distin. 9. quæst. 2. artic. 3. dub. 2. quatenus dicit, etiam posita distinctione animæ ab eius potentijs, probabile esse quod character sit immediatè in animæ essentia, eamque tenent multi recentiores. Bell. lib. 2. de Sacramentis in genere cap. 19. propositione 4. Suarez disp. 11. sect. 4. in quinta sententia. Vasquez disp. 134. cap. 4.

Hæc sententia videtur verior. Ratio est quod character non sit habitus operatiuus, sed solum disponens subiectum secundum se; igitur non est ponendus in potentia operatiua. Antecedens probatur: character est signaculum quoddam quo insignitur homo deputatur ex diuina voluntate ad aliquam sacramenta suscipiendam vel conficiendam, in quo nullum designatur operationis principium; & satis patet ex dictis quod non possit esse potentia actiua physica respectu Sacramenti vel gratiæ. Consequenter probatur: habitus qui non est operatiuus, non constituitur in potentia seu subiecto immediatè operatiuo; quod ostenditur. In potentia cognoscitiua tria possunt concipi inesse, actus, species, habitus, per actum ipsa potentia vitaliter sibi representat obiectum; species concurret ex parte obiecti ad eundem actum producendum cum potentia; habitus datur vel ut coadiuuat potentiam ad actum facilius producendum, ut respectu actuum naturalium, vel ut illam eleuet ad producendos actus supernaturales. vnde patet in potentia cognitiua non inueniri habitum non operatiuum.

Resp. affir.

Varie sententia. Durand.

S. Thom.

Scot.

Gabr. Bellarm. Suarez Vasquez

19.

Resolutio Authoris. Character videtur ponendus immediatè in anima.

In potentijs nihil est præter actum aut principium actus.

Confir.

V 3